ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 23. listopadu 2005

o režimech státní podpory uplatňovaných Slovinskem v rámci jeho právních předpisů o ekologické dani za znečištění ovzduší emisemi oxidu uhličitého

(oznámeno pod číslem K(2005) 4435)

(Pouze slovinské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2006/640/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ –

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o založení Evropského hospodářského prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany, aby v souladu s výše uvedenými články předložily své připomínky ([1]),

vzhledem k těmto důvodům:

ŘÍZENÍ

(1) Slovinské orgány informovaly dne 18. října 2002 Komisi o existenci režimu státní podpory, podle něhož mají některé kategorie podniků právo na snížení daní v rámci vnitrostátní daně z emisí CO_2. Komise tento režim zaevidovala jako věc SI 1/2003. Režim předběžně schválil vnitrostátní orgán pro státní podpory Slovinska v souladu s kapitolou 3 odst. 2 přílohy IV Smlouvy o přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Litvy, Lotyšska, Maďarska, Malty, Polska, Slovenska a Slovinska k Evropské unii ([2]) (Smlouva o přistoupení) na základě pokynů Společenství ke státní podpoře na ochranu životního prostředí (pokyny na ochranu životního prostředí) ([3]).

(2) Vzhledem k neúplným informacím o tomto opatření žádala Komise Slovinsko o další vysvětlení a režim nebylo možné zahrnout do seznamu existujících podpor v rámci dodatku k příloze IV Smlouvy o přistoupení.

(3) Slovinské orgány předložily Komisi doplňující informace ve dnech 7. listopadu 2002, 1. dubna 2003, 16. května 2003, 1. října 2003, 4. února 2004, 1. června 2004, 17. září 2004 a 28. září 2004. Slovinské orgány a Komise se sešly dvakrát, a to 24. listopadu 2003 a 8. března 2004.

(4) Mezitím došlo v právních předpisech EU k větším změnám, které významně ovlivnily slovinský systém zdanění CO_2:

— směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových pøedpisù Spoleèenství o zdanìní energetických produktù a elektøiny ([4]) („směrnice o zdanění energie“),

— směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES ([5]) („směrnice o obchodování s emisemi“), a

— směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/8/ES ze dne 11. února 2004 o podpoře kombinované výroby tepla a elektřiny ([6]);

vstoupily v platnost dnem jejich vyhlášení.

(5) Následně se slovinské orgány rozhodly změnit svůj daňový režim a oznámily Komisi nové právní předpisy, tehdy ještě ve stádiu návrhu. Komise nový režim zaevidovala v červnu 2004 pod číslem N 402/2004.

(6) Na základě informací, které měla k dispozici, vyjádřila Komise pochybnosti o slučitelnosti některých částí obou opatření SI 1/2003 a N 402/2004 se společným trhem. Proto zahájila dne 14. prosince 2004 formální vyšetřovací řízení na základě čl. 4 odst. 4 a článku 6 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 o prováděcích pravidlech k článku 93 Smlouvy o ES ([7]) a vyzvala slovinské orgány k předložení připomínek („rozhodnutí o zahájení řízení“). Shrnutí uvedeného

([1]) Úř. věst. C 46, 22.2.2005, s. 3.
([2]) Úř. věst. L 236, 23.9.2003.
([3]) Úř. věst. C 37, 3.2.2001, s. 3.
([4]) Úř. věst. L 283, 31.10.2003, s. 51.
([5]) Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.
([6]) Úř. věst. L 52, 21.2.2004, s. 50.
([7]) Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

rozhodnutí o zahájení řízení bylo zveřejněno dne 22. února 2005 v *Úředním věstníku Evropské unie* ([8]). Všechny zúčastněné strany byly vyzvány, aby své připomínky předložily do jednoho měsíce ode dne zveřejnění oznámení.

(7) Po zahájení formálního vyšetřovacího řízení zaevidovala Komise věc SI 1/2003 pod číslem C 47/2004 a věc N 402/2004 pod číslem C 44/2004.

(8) V dopise ze dne 18. ledna 2005, zaevidovaném dne 20. ledna 2005, předložily slovinské orgány své připomínky k pochybnostem, které Komise vyjádřila ve svém rozhodnutí o zahájení řízení. Komise zaslala ve dnech 4. dubna a 7. července 2005 slovinským orgánům další otázky, na něž odpověděly v dopisech ze dne 17. května a 8. srpna 2005.

(9) Komise neobdržela žádné připomínky od třetích stran.

(10) Pro snazší pochopení změn, které zavádějí nové právní předpisy, zahrnuje rozhodnutí o zahájení řízení jak původní systém snižování daní (věc SI 1/2003), tak i nový režim (věc N 402/2004). Z důvodů jasnosti a jednotnosti zahrnuje i toto rozhodnutí obě věci: C 44/2004 i C 47/2004.

A) *REŽIM C 47/2004 (DŘÍVE SI 1/2003)*

1. POPIS REŽIMU PODPORY

(11) Režim je založen na *„nařízení o ekologické dani za znečišťování ovzduší emisemi oxidu uhličitého“* ze dne 17. října 2002, které ve Slovinsku vstoupilo v platnost v říjnu 2002 („nařízení“). Nový, pozměněný předpis (režim C 44/2004) vstoupil v platnost dne 1. května 2005 a nahradil nařízení.

(12) Proto Komise v tomto rozhodnutí posuzuje slučitelnost nařízení se společným trhem v období mezi 1. květnem 2004 (datum vstupu Slovinska do EU) a 1. květnem 2005 (ukončení použití nařízení).

(13) Nařízení stanovilo, že bude zavedena daň na základě množství CO_2, které vypustí každé zařízení. Obsahovalo tři kategorie snížení daní, které byly předloženy Komisi ke schválení jako provozní podpory v rámci pokynů na ochranu životního prostředí:

(i) Podnikům, které vyrábějí elektrickou energii v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny, mohla být daň snížena, pokud úspora energie činila alespoň 5 % u stávajících zařízení nebo 10 % u nových zařízení.

Ve svém rozhodnutí o zahájení řízení Komise stanovila, že je tato podpora v souladu s čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES.

(ii) Druhá kategorie snížení daní se týkala všech zařízení, která byla ve Slovinsku v činnosti před rokem 1998 a vypouštěla v průměru nejméně 10 t emisí CO_2 za rok v období od roku 1986 do roku 1998 a před rokem 2002 požádala Ministerstvo životního prostředí o povolení k vypouštění emisí. Zvláštní sazby snížení byly stanoveny pro tyto kategorie příjemců:

— zařízení, která vyrábějí tepelně izolační materiály,

— elektrárny, které dodávají elektřinu do vysokonapěťové přenosové soustavy,

— zařízení pro přepravu zemního plynu v tranzitní plynové síti,

— zařízení pro dálkové vytápění, za emise CO_2 z důvodu používání fosilních paliv.

Ve svém rozhodnutí o zahájení řízení Komise uvedla, že snížení daní elektrárnám, které dodávají elektřinu do vysokonapěťové přenosové soustavy (druhá odrážka výše), nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

Komise zahájila formální vyšetřovací řízení v souvislosti se všemi ostatními sníženími daní v této kategorii na základě čl. 4 odst. 4 a článku 6 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 o prováděcích pravidlech k článku 93 Smlouvy o ES.

(iii) Třetí kategorie snížení daní se týkala velkých spalovacích zařízení elektráren, které dodávají elektřinu do vysokonapěťové přenosové soustavy a které používají uhlí jako palivo.

Ve svém rozhodnutí o zahájení řízení Komise uvedla, že toto opatření nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

(14) Vyšetřovací řízení Komise se proto zaměřilo na opatření státní podpory uvedené v bodu (ii) výše.

2. PODPORA DE MINIMIS

(15) V den rozhodnutí Komise o zahájení řízení (14. prosinec 2004) bylo nařízení ještě použitelné. Slovinské orgány ve svém dopise ze dne 17. května 2005 nicméně potvrdily, že po datu přijetí rozhodnutí Komise (22. prosinec 2004) nepřijaly slovinské orgány žádné správní rozhodnutí

([8]) Úř. věst. C 46, 22.2.2005, s. 3.

o snížení daní za CO_2 na základě nařízení. Nový právní předpis vstoupil v platnost 1. května 2005 a nahradil nařízení.

(16) Na žádost Komise (dopis ze dne 4. dubna 2005) předložily slovinské orgány seznam všech oprávněných subjektů, na které se po vstupu Slovinska do EU vztahovalo snížení daní v souladu s nařízením, a příslušné částky snížení daní do ukončení použitelnosti nařízení (dopis ze dne 17. května 2005).

(17) Na základě této informace činila celková částka snížení daní v období mezi 1. květnem 2004 a 1. květnem 2005 celkem 998 771 EUR, což se týkalo dohromady 153 podniků. Žádný z podniků neobdržel více než 100 000 EUR. Ve skutečnosti pouze dva podniky obdržely více než 27 000 EUR, avšak žádný z nich více než 100 000 EUR.

(18) Slovinské orgány proto tvrdí, že vzhledem k velmi krátké době použití nařízení po vstupu Slovinska do EU je částka podpory poskytnuté podle tohoto režimu nižší než činí práh v hodnotě 100 000 EUR, který je stanoven v článku 2 nařízení Komise o podpoře *de minimis* ([9]).

(19) V dopise ze dne 8. srpna 2005 slovinské orgány podrobně popsaly používaný systém pro sledování podpor *de minimis* ve Slovinsku. Podle těchto informací Slovinsko vytvořilo systém sledování a kontroly poskytování podpory v souladu s pravidlem *de minimis* tím, že vytvořilo ústřední registr podpor *de minimis* v rámci Oddělení pro sledování státních podpor na Ministerstvu financí. Před poskytnutím jakékoli podpory *de minimis* kterýmkoli orgánem musí toto oddělení ověřit, zda jsou dodrženy podmínky uvedené v nařízení Komise o podpoře *de minimis*. Ústřední registr byl vytvořen před vstupem Slovinska do EU.

(20) Slovinské orgány v dopise ze dne 8. srpna 2005 potvrdily, že z důvodu používání tohoto centralizovaného systému nemohly oprávněné subjekty obdržet podporu, která by přesáhla částku 100 000 EUR na oprávněný subjekt za období tří let.

3. POSOUZENÍ

(21) Slovinské orgány přestaly ihned po přijetí rozhodnutí Komise o zahájení řízení (22. prosince 2004) používat příslušný režim snížení daní. O několik měsíců později, dne 1. května 2005, začal platit nový, výrazně pozměněný, režim. Z toho vyplývá, že nařízení, které se v tomto rozhodnutí posuzuje, se ve Slovinsku používalo jeden rok po vstupu, ve skutečnosti se však používalo méně než 8 měsíců (od 1. května 2004 do 22. prosince 2004).

(22) Výsledkem tohoto krátkého období používání je, že podpora poskytnutá v rámci tohoto režimu je nižší, než činí práh ve výši 100 000 EUR na oprávněný subjekt, jak je stanoveno v článku 2 nařízení Komise o podpoře *de minimis*.

(23) Slovinské orgány se v dopisech ze dne 17. května 2005 a 8. srpna 2005 zavázaly, že budou dodržovat všechny podmínky uvedené v nařízení Komise o podpoře *de minimis*, a popsaly systém sledování, který zajišťuje řádné používání uvedených pravidel.

4. ZÁVĚR

(24) Komise proto konstatuje, že opatření splňuje podmínky uvedené v nařízení Komise o podpoře *de minimis*, a v souladu s jeho čl. 2 odst. 1 se má za to, že nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

B) *REŽIM C 44/2004 (DŘÍVE N 402/2004): ZMĚNA REŽIMU C47/2004*

1. POPIS REŽIMU PODPORY

(25) Slovinské orgány ve svém dopise zaevidovaném dne 1. června 2004 informovaly Komisi o zásadních změnách ve slovinské legislativě, které vedly mimo jiné i ke změně nařízení o zdanění CO_2, které bylo v platnosti od roku 2002. Nový soubor vnitrostátních právních předpisů sestává z nového zákona o ochraně životního prostředí ([10]), zákona o změnách a doplňcích zákona o spotřební dani ([11]) a nařízení vlády o ekologické dani za znečišťování ovzduší emisemi oxidu uhličitého („nařízení“), které vstoupilo v platnost 1. května 2005.

(26) Nařízení zachovává nezměněnou logiku předchozího systému zdanění CO_2, daň je založena na množství CO_2, které vypouští příslušné zařízení.

(27) Obsahuje tři opatření na snížení daní, která byla předložena Komisi ke schválení v rámci pokynů na ochranu životního prostředí. Doba trvání všech tří opatření činí 5 let, od 1. ledna 2005 do 31. prosince 2009.

(i) Podnikům, které vyrábějí elektřinu v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny, může být snížena daň, pokud dosáhly určité úspory energie.

Ve svém rozhodnutí o zahájení řízení Komise stanovila, že je toto opatření v souladu s čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES. Ačkoli bylo toto opatření v době uvedeného rozhodnutí pouze návrhem nařízení, potvrdily slovinské orgány ve svém dopise ze dne 17. května 2005, že toto opatření nebylo pozměněno.

([9]) Nařízení Komise (ES) č. 69/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podpory *de minimis*.

([10]) Úř. věst. RS 41/2004.

([11]) Úř. věst. RS 42/2004.

(ii) Druhá kategorie snížení daní se týká elektráren, které dodávají elektřinu do vysokonapěťové přenosové soustavy a některých velkých zařízení na výrobu tepla, která jsou uvedena v článku 23 nařízení.

Co se týče elektráren, došla Komise ve svém rozhodnutí o zahájení řízení k závěru, že toto opatření nepředstavovalo státní podporu. Ohledně velkých zařízení na výrobu tepla došla Komise k závěru, že v jejich případě je snížení daní v souladu se Smlouvou o ES.

(iii) Na základě návrhu nařízení, jak byl předložen Komisi před jejím rozhodnutím o zahájení řízení, mají všichni provozovatelé, kteří dodávají elektřinu do vysokonapěťové přenosové soustavy, avšak nejsou energeticky náročnými podniky a nevztahuje se na ně dobrovolná dohoda o uskutečnění cílů ochrany životního prostředí nebo režim obchodování s povolenkami, nárok na snížení daní ve výši 43 % v roce 2005, které by se každoročně snižovalo o 8 procentních bodů. Zařízení pro dálkové vytápění ve stejné situaci mají nárok na snížení ve výši 26 % v roce 2005, které by se každoročně snižovalo o 8 procentních bodů.

Komise ve svém rozhodnutí o zahájení řízení vyjádřila pochybnosti o slučitelnosti tohoto opatření se společným trhem a na základě čl. 4 odst. 4 a článku 6 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 o prováděcích pravidlech k článku 93 Smlouvy o ES zahájila formální vyšetřovací řízení. Tato kategorie snížení daní byla v novém návrhu nařízení jediná, která se stala předmětem vyšetřovacího řízení státních podpor prováděného Komisí.

(28) Na základě rozhodnutí Komise o zahájení řízení změnily slovinské orgány návrh nařízení. Konečná verze nařízení, která vstoupila v platnost v květnu 2005, nahrazuje tuto kategorii snížení daní následujícími kategoriemi:

(29) Ustanovení článku 18 třetí odrážka nařízení stanoví, že podnikům, které jsou zapojeny do systému EU pro obchodování s emisemi v souladu se směrnicí o obchodování s emisemi a které nejsou energeticky náročné, lze snížit daň v rámci vnitrostátního zdanění CO_2.

(30) Podle článku 18 čtvrtá odrážka mohou podniky, které dobrovolně uzavřou dohodu o ochraně životního prostředí, také získat nárok na snížení daní.

(31) Sazba snížení daní se každoročně snižuje o 8 procentních bodů:

— 2005: 43 %,

— 2006: 35 %,

— 2007: 27 %,

— 2008: 19 % a

— 2009: 11 %.

Posledním rokem snížení daní je rok 2009. Od roku 2010 se neuplatňuje.

(32) Zařízení pro dálkové vytápění mohou využívat snížení ve výši 26 % v roce 2005, které se každoročně snižuje o 8 procentních bodů.

2. POSOUZENÍ

(33) Slovinské orgány oznámily Komisi podporu před jejím prováděním.

(34) Opatření, které je předmětem vyšetřovacího řízení Komise, se týká zejména článku 18 třetí a čtvrté odrážky a článků 22 až 24 nařízení. Ačkoli nařízení vstoupilo v platnost během vyšetřovacího řízení Komise, slovinské orgány v dopise ze dne 17. května 2005 potvrdily, že se článek 18 čtvrtá odrážka a články 23 a 24 budou používat až po konečném schválení Komise. Proto, pokud se jedná o tyto články, splnily slovinské orgány svou povinnost na základě čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES a článku 3 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 o prováděcích pravidlech k článku 93 Smlouvy o ES.

(35) Opatření týkající se vracení daní však mohou podle vyšetřovacího řízení Komise také vyplývat z článku 18 třetí odrážka a článku 22 nařízení. Slovinské orgány zastávají názor ([12]), že tyto články byly po vydání rozhodnutí Komise o zahájení řízení uvedeny do souladu se Smlouvou o ES, a proto nebyl počátek jejich platnosti odložen do konečného schválení Komisí. Tato ustanovení tak vstoupila v platnost 1. května 2005, čímž byl porušen článek 3 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 o prováděcích pravidlech k článku 93 Smlouvy o ES.

2.1 *Existence státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES*

(36) Komise se domnívá, že změny, které slovinské orgány zavedly ve věci snížení daní po rozhodnutí o zahájení řízení, žádným způsobem nemění posouzení obsažené v rozhodnutí o zahájení řízení v souvislosti s existencí podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES. Proto Komise zastává názor, že posuzovaná opatření představují státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

2.2 *Slučitelnost podpory se Smlouvou o ES*

(37) Komise konstatuje, že slovinské orgány vytvořily režim na základě pokynů na ochranu životního prostředí a směrnice o zdanění energie.

Slučitelnost s pokyny na ochranu životního prostředí

(38) Komise posuzuje slučitelnost opatření zejména s čl. 51 odst. 2 a čl. 51 odst. 1 písm. b) první odrážkou pokynů na ochranu životního prostředí. Slovinský systém zdanění CO_2 byl zaveden v říjnu 2002. Proto se v souladu s čl. 51 odst. 2

([12]) Viz dopis slovinských orgánů ze dne 17. května 2005.

mohou ustanovení čl. 51 odst. 1 používat pouze v případě, že jsou současně splněny dvě následující podmínky:

(a) daň má výrazný pozitivní účinek na ochranu životního prostředí. Smysl slovinského daňového systému spočívá v tom, že se podniky s vyšší mírou emisí CO_2 zdaní více než podniky, které vypouští méně CO_2. Tento systém zdanění sám o sobě vede podniky k tomu, aby se chovaly ekologičtěji, a to tak, že budou vypouštět méně CO_2. Komise se proto domnívá, že první kritérium čl. 51 odst. 2 je splněno;

(b) o rozdílném zdanění oprávněných subjektů muselo být rozhodnuto zároveň s přijetím daně. Kategorie oprávněných subjektů stanovené v původním aktu o zdanění CO_2 z roku 2002 jsou mnohem rozsáhlejší než kategorie, na které se vztahuje nařízení, jež je posuzováno. Ke změnám došlo z důvodu vstupu Slovinska do EU a následných změn platné legislativy. Komise se domnívá, že tyto změny neovlivnily povahu a smysl rozdílného zdanění, nýbrž pouze omezily okruh oprávněných subjektů v souladu s používanými předpisy EU.

(39) Proto Komise dochází k závěru, že je splněna také druhá podmínka z čl. 51 odst. 2 pokynů na ochranu životního prostředí.

(40) Na základě výše uvedeného a v souladu s čl. 51 odst. 2 pokynů na ochranu životního prostředí lze na tato opatření použít ustanovení čl. 51 odst. 1.

(41) V souladu s čl. 51 odst. 1 písm. b) první odrážka, týká-li se daňové snížení daně Společenství, může Komise schválit výjimku na dobu maximálně 10 let, pokud částka, kterou oprávněné subjekty po snížení skutečně zaplatí, zůstane vyšší než minimální částka ve Společenství.

(42) Od 1. ledna 2004 předpokládá směrnice o zdanění energie harmonizované zdanění energie v členských státech. V souladu s článkem 4 uvedené směrnice zastává Komise názor, že slovinský daňový systém, který je založen na množství CO_2 uvolňovaném podniky, zdaňuje energetické produkty, jak je stanoveno v článku 2 směrnice o zdanění energie, a proto spadá do oblasti působnosti uvedené směrnice. Proto se slovinský daňový systém týká daně Společenství ve smyslu čl. 51 odst. 1 písm. b) první odrážky pokynů na ochranu životního prostředí.

(43) Snížení se použije pouze na období kratší než 5 let, což je méně než období stanovené v čl. 51 odst. 1.

(44) Vzhledem k různým sazbám zdanění, jež se používají ve Slovinsku pro různá paliva, je skutečná daňová sazba, jež se platí za zařízení, závislá na druhu suroviny, kterou zařízení využívá ke svému provozu. Komise tedy nemůže u každého zařízení předem ověřit a zajistit, že budou dodrženy nejnižší sazby zdanění stanovené ve směrnici o zdanění energie. Slovinské orgány se v dopise ze dne 17. května 2005 opětovně zavázaly, že u obou kategorií oprávněných subjektů zajistí, aby daň, kterou zaplatí po snížení, zůstala vyšší než minimální částka ve Společenství stanovená směrnicí o zdanění energie. Snížení daní proběhne formou vrácení daní a příslušný vnitrostátní orgán tak může u každého zařízení před vrácením daně ověřit slučitelnost s minimální harmonizovanou částkou.

(45) Komise také zohledňuje klesající povahu snížení daní, která vede ke každoročnímu znatelnému omezení daňových úlev.

(46) Na základě výše uvedených závazků slovinských orgánů zastává Komise názor, že je splněna podmínka z čl. 51 odst. 1 písm. b) první odrážka, podle níž částka, kterou oprávněné subjekty po úlevě skutečně zaplatí, musí zůstat vyšší než minimální částka ve Společenství.

(47) Podmínky stanovené v první odrážce čl. 51 odst. 1 písm. b) pokynů na ochranu životního prostředí jsou proto splněny u obou kategorií oprávněných subjektů.

Slučitelnost se směrnicí o zdanění energie

(48) Směrnice o zdanění energie v čl. 17 odst. 1 požaduje, aby i v případě, kdy jsou minimální úrovně zdanění stanovené směrnicí dodrženy, mohly členské státy uplatňovat snížení daní pouze pro energeticky náročné činnosti nebo v případě, že oprávněný subjekt uzavřel zvláštní dohodu o uskutečnění cílů ochrany životního prostředí nebo je zapojen do systému obchodování s emisemi.

(49) Oprávněné subjekty, na které se vztahuje čl. 18 třetí odrážka nařízení, se musí účastnit, pokud chtějí využít snížení daní, systému EU pro obchodování s emisemi v souladu se směrnicí o obchodování s emisemi ([13]).

(50) Oprávněné subjekty, na které se vztahuje čl. 18 čtvrtá odrážka nařízení, musí uzavřít dobrovolnou dohodu o uskutečnění cílů ochrany životního prostředí, pokud chtějí využít snížení daní. Cílem ochrany životního prostředí, kterého musí oprávněné subjekty dosáhnout v rámci dohod o ochraně životního prostředí, je snížení emisí CO_2 o 2,5 % do konce roku 2008 v porovnání s emisemi v referenčním období (1999 až 2002).

([13]) Viz poznámka pod čarou 3 výše.

(51) Vzhledem k výše uvedenému zastává Komise názor, že jsou obě kategorie snížení daní slučitelné s požadavky směrnice o zdanění energie.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Opatření snížení daní, které stanoví slovinské nařízení o ekologické dani za znečištění ovzduší emisemi oxidu uhličitého, které vstoupilo v platnost dne 1. května 2005, jsou slučitelná s čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES.

Článek 2

Toto rozhodnutí se týká snížení daní na základě nařízení, a to do 31. prosince 2009.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Republice Slovinsko.

V Bruselu dne 23. listopadu 2005.

Za Komisi

Neelie KROES

členka Komise